

slag, der går på, om vi i alle stillingsannoncer skal nævne alle forskellige minoriteter, eller om vi skal have en bred formulering, der siger, at vi opfordrer alle til at søge uanset baggrund, og at det er den enkelte chef i den offentlige sektor, der selv har muligheden for det. Det er det, vi skal forholde os til her, og forslaget her synes vi ikke er det rigtige svar.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som jeg hører Venstres ordfører, er det, ordføreren i virkeligheden siger: Folketinget må ikke bestemme noget centralt fastsat om, at man ønsker at gøre opmærksom på, at man ikke diskriminerer og ønsker at have flere fra seksuelle minoriteter, etniske minoriteter osv. Men statsadministrationen skal centralistisk styre det via resultatkontrakter, hvor det kan få betydning for, hvad folk får i lønningsposen, hvis ikke de lever op til det.

Kl. 10.10

Så i virkeligheden handler det jo ikke, som jeg hører det, om en diskussion om, hvorvidt man vil have, at der skal være nogle bestemte ting, man skal leve op til. Nej, det, som Venstre er optaget af, er, om det er Folketinget, der på demokratisk vis diskuterer og beslutter, hvad det er for nogle forskellige mål, man sætter op, eller om det er noget, centraladministrationen og regeringen skal have mulighed for ensidigt at fastsætte, og hvor de kan gå ud og straffe folk økonomisk, hvis de ikke lever op til det.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er det jo sådan, at Folketinget kan beslutte hvad som helst – ingen over, ingen ved siden af Folketinget. Men det, som er vigtigt her, er, at regeringen har sat sig det ambitiøse mål, at man gerne vil have, at den offentlige sektor afspejler befolkningen generelt. At regeringen så sætter fokus på det via de forskellige resultatkontrakter, man har ned igennem styrelserne, synes jeg sådan set er meget positivt. Det er jo netop et tegn på, at regeringen tager det her alvorligt, og at regeringen i tillid til, at dens ledere kan løse den her opgave, sørger for, at det står som et mål for lederne.

Det er faktisk det, man kan kalde tillid til, at lederne kan udføre deres opgave, og det er egentlig den rigtige måde at gøre det her på, som vi ser det. Og årsagen til, at jeg tog det frem i min ordførertale, var, at jeg bemærkede, at for-

slagsstillerne har slået meget kraftigt på en tillidsreform som en del af svaret på, hvordan vi får flere ansatte i den offentlige sektor – også af alle former for minoriteter.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er heldigvis ikke kun De Radikale, der er opsat på, at vi skal have flere ansatte i den offentlige sektor. Det er Enhedslisten også meget optaget af – og de andre partier i oppositionen også. Og vi tror på, at det er væsentligt at vise tillid og at prøve at undgå noget af den centralistiske styring, som regeringen har indført via centraladministrationen og regeringens beslutninger.

Det, der er hele forskellen på den måde, som vi ønsker man skal styre tingene på, hvor vi opstiller nogle klare, definerede regler, som man så har frihed til at udfolde sig inden for, og så den måde, som regeringen og Venstre ønsker at gøre det på efter hr. Ulrik Kraghs definition, er i det, hr. Ulrik Kragh siger: Folketinget må ikke blande sig, man må ikke have en åben demokratisk debat om det. Venstre er i hvert fald imod, at det er Folketinget, der fastsætter sådanne regler, som skal sikre, at vi kan få en blandet sammensætning.

Derimod er det, som Venstre er optaget af, at man skal gå ind i resultatkontrakter, hvor det kan have direkte økonomisk virkning, hvis man ikke lever op til det. Der skal man fastsætte en masse mål, som ikke er demokratisk diskuterede, som andre ikke har mulighed for at blande sig i, og som i nogle tilfælde endda bliver hemmeligholdt. Det er en helt anden måde at styre tingene på end det, som vi går ind for.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er det her jo ikke en diskussion om, om ambitionsniveauet er højt nok. Det her er en diskussion om detalstyring af, hvordan ansættelsesannoncer, jobannoncer skal se ud. Det synes jeg man skal holde sig for øje.

Ingen skal være i tvivl om – og det var det, jeg indledte min ordførertale med – at Venstre bækker hundrede procent op om, at det offentlige skal tage ansvar, det offentlige skal forfølge, at vi får en mangfoldighed af ansatte i den offentlige sektor, således at det er et spejlbillede af befolkningen. Det er det helt klare udgangspunkt.

Vi synes blot ikke, at beslutningsforslaget her, hvor man går ind og detailregulerer og siger, at i